

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยย่อ

ครั้งที่ ๕/๒๔๗๘ (สามัญ) สมัยที่ ๒

วันเสาร์ที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๓ นาฬิกา

เมื่อสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภา ฯ
กล่าวเปิดประชุม และเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุม
ครั้งที่ ๔ และ ๕ /๒๔๗๘ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ กับครั้งที่ ๓ /๒๔๗๘
(สามัญ) สมัยที่ ๒ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมสภา ฯ ทั้ง ๓ ครั้งนั้น

ประธานสภา ฯ เสนอญัตติของรัฐบาลเรื่องขอให้เปลี่ยนระเบียบ
วาระ โดยให้นำเอาญัตติขอให้เบ็ดอภิปรายทั่วไป ในนโยบายปรับ
ปรุงภาษีอากรของนายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราช
ธานี ขึ้นพิจารณาก่อน

ที่ประชุมอนุมัติ

ประธานสภา ฯ กล่าวหาว่า หากไม่มีผู้ใดคัดค้านในการที่จะ
ให้เบ็ดอภิปรายแล้ว ก็จะได้ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ไม่มีผู้ใดคัด
ค้าน เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้เบ็ดอภิปรายได้ตามคำขอ

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี แถลงมี
ใจความสำคัญว่า การที่เสนอญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปในคราว
๕๔๔
นี้เพื่อขอทราบนโยบายในเรื่องการปรับปรุงภาษีอากร โดยเฉพาะ
เรื่องอากรค่านา เพราะเห็นว่าอากรค่านาที่เก็บอยู่ในปัจจุบันไม่ถูก
หตุกภาษี ถ้าหากเป็นความจริงแล้วก็ใครที่จะให้หาทางปรับปรุง
ให้ยุติธรรม เช่นยกเลิกอากรค่านาแล้วตั้งเก็บภาษีอื่นแทนที่ หรือ
มีคณะนักหาทางลดหย่อนแก่ผู้ทำนาไม่พอ บริ โภค หรือแก่ผู้ทำนาเสีย
หาย หรือปรับปรุงวิธีการเร่งรัดภาษีอากรเสียใหม่

เมื่อได้มีมติมาซึ่งที่ขงใจในเรื่องนี้ได้แถลงแล้ว รัฐบาลได้แถลง
มีใจความสำคัญว่า การเก็บภาษีอากรนั้นแบ่งออกเป็น ๔ ยุค คือ
ยุคที่ ๑ ก่อน ร.ศ. ๑๑๑ นั้น การเก็บภาษีอากรในสยามไม่มีหลัก
เกณฑ์แน่นอนเลย . . . คือว่าบางอย่างเก็บตาม ขรรมนิยมประเพณี
บางอย่างเก็บตามท้องตรา บางอย่างก็เก็บตามกฎหมายที่มีอยู่ ซึ่ง
เป็นการกระท่อนกระแท่นอยู่บ้าง ถึงกระนั้นก็ดี การเก็บภาษีอากร
ในสมัยนั้นก็เป็นการดำเนินไปโดยพระบรมเดชานุภาพ และการภาษี
อากรในสมัยนั้นโดยมากอยู่แก่เจ้าภาษีนายอากร ซึ่งรับผูกขาดไปเป็น
อันมาก

ต่อมาในยุคที่ ๒ คือตั้งแต่ ร.ศ. ๑๓๓ ถึง พ.ศ. ๒๔๖๗ ในยุคนี้
เป็นยุคที่มีการปกครองซึ่งเรียกว่าเป็นการ ปกครองตามแบบราชการ

อย่างใหม่ หมายความว่าเราเอาแบบอย่างต่างประเทศมาปกครอง
บ้างแล้ว ในยุคนี้ได้พยายามรวบรวมกฎหมายที่กระท่อนกระแท่น
ลงมาเป็นหมวดหมู่ ดังที่เรียกกันว่าพระราชบัญญัติภาษภายใน
ร.ศ. ๓๓๑ ซึ่งมีความมุ่งหมายที่จะแก้ไขในการที่จะไม่ไห้มีเจ้าภาษีนาย
อากรรับผูกขาดไป คือเป็นการเริ่มที่จะปรับปรุงกฎหมายให้
เข้าระเบียบตามนานาประเทศซึ่งเขาทำกันอยู่

ยุคที่ ๓ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๘ ถึง พ.ศ. ๒๔๗๕ ยุคนี้เป็นยุคสำคัญของประเทศสยามในเรื่องภาษอากร เพราะการเก็บภาษอากรจากสินค้าที่จะนำเข้ามาในประเทศสยามนั้น ในเวลานั้นเราไม่มีอำนาจเต็มที่เพราะเราต้องเก็บตามสัญญาทางพระราชไมตรีที่ได้ทำกันไว้แต่ต่างประเทศๆ ไป คือที่เราเรียกกันว่าร้อยชัก ๓ รัฐบาลในสมัยนั้นได้พยายามร่างกฎหมายศุลกากรขึ้นและส่งไปให้นานาประเทศตรวจและคอยอยู่เป็นเวลาถึง ๓๕ ปี เขาจึงได้ยอมตกลง และครั้งนั้นเป็นครั้งที่เราได้พระราชบัญญัติภาษศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๘ และพร้อมกันก็ได้พระราชบัญญัตินี้เราก็ได้อำนาจเต็มที่ในการภาษอากร

ต่อมาในยุคที่ ๔ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ ถึงปัจจุบันนี้ คือในยุคที่มีระบอบการปกครองโดยรัฐธรรมนูญ รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งไปปรับปรุงภาษอากร ซึ่งมีข้าราชการและผู้แทนราษฎรไปร่วมด้วย ในเรื่องค่านานา รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติศุลกากร

ค่านางดงกึ่งหนึ่ง เพราะรัฐบาลยังปรับปรุงภาษีอากรไม่ทัน แต่
พระราชบัญญัติฉบับนั้นก็ตกไปโดยสภา ฯ นี้ไม่รับหลักการ แต่ถึง
กระนั้นก็ดี รัฐบาลนักพยายามที่จะไม่เก็บค่านาเดิมอัตรา โดย
ได้อ่อนผันเรื่อยมา และบัดนี้กำลังปรับปรุงอยู่ พระราชบัญญัติ
ฉบับนั้นจะได้นำเสนอสภา ฯ ในเร็ว ๆ นี้ ซึ่งเรามีเวลาจะได้พูดกัน
ในสภา ฯ นี้ถึงเรื่องว่าควรเก็บภาษีอากรค่านาหรือไม่

เมื่อได้อภิปรายกันต่อไปจนถึงเวลา ๑๗.๒๐ นาฬิกา จึงได้หยุด
พักและเริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา และอภิปรายกันต่อไป
อีก ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติตามข้อบังคับข้อ ๕๔ (ก) ว่าให้
ดำเนินระเบียบวาระต่อไป

ประธานสภา ฯ เสนอญัตติความเห็นของนายทองม้วน อดีตถาวร ผู้
แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม เรื่องขอให้เพิ่มวันประชุมขึ้นอีก
สัปดาห์ละ ๑ วัน เป็นประชุมสัปดาห์ละ ๓ วัน

ที่ประชุมไม่เห็นชอบด้วย จึงเป็นอันว่าญัตตินั้นตกไป

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๕ นาฬิกา

นายปพาพ บุญ-หลง

นายประเสริฐ บัณฑิตคุณ

นายบุญช่วย สุกนธมัต

ผู้จกรายงาน

คหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร